

TJENSTGOSSE, m. 2. pl. — *gossar*. Gosse, som är i tjänst hos någon.

TJENSTGÖRANDE, a. 1. Som verkligen gör tjänst (bem. 3). *T. officer*.

TJENSTGÖRING, f. 2. Utöfning af de göromål, åligganden, som tillhöra en tjänst (bem. 4). *Tio års t. Vara. komma i t.*

TJENSTHANDEL, m. sing. Handel med tjänster (bem. 4).

TJENSTHJON, se *Tjenstehjon*.

TJENSTHÄST, m. 2. Häst, som af officer begagnas i tjänsten och tillhör kronan.

TJENSTIFVER, m. sing. Se *Tjenstenit*.

TJENSTKAMRAT, m. 3. 1) Den, hvilken tjänar samma husbonde som en annan. — 2) Den, hvilken tjänar vid samma verk, trupp, armé o. s. v. som en annan.

TJENSTLEDIG, a. 2. Fri från tjänstgöring; ej för tillfället i tjänst. — *Syn*. Tjenstfri.

TJENSTLEDIGHET, f. 3. Ledighet, frihet ifrån tjänstgöring. — *Syn*. Tjenstfrihet.

TJENSTLIGEN, adv. (föråldr.) Tjenstskyldigast.

TJENSTLÖS, a. 2. Utan tjänst.

TJENSTLÖSHET, f. 3. Saknad af tjänst.

TJENSTPIGA, se *Tjenstepiga*.

TJENSTPLIGT, f. 3. 1) Pligt, som man har att uppfylla i egenskap af tjänsteman. — 2) Se *Tjenstskyldighet*.

TJENSTPLIGTIG, a. 2. Se *Tjenstskyldig*.

TJENSTSKYLDIG, a. 2. Skyldig till tjänst, att tjena någon, eller till vissa servituter. — *Tjenstskyldigt*, adv.

TJENSTSKYLDIGHET, f. 3. Skyldighet till tjänst, att tjena någon, eller till vissa servituter.

TJENSTSÖKANDE, a. 1. o. s. c. 3. Som söker tjänst (offentlig eller enskilt).

TJENSTVILLIG, a. 2. 1) Villig till tjänst. *Er t-e tjänare*. — 2) Se *Tjenstaktig*. — *Tjenstvillighet*, f. 3. — *Tjenstvilligt*, adv.

TJENSTVÄG, se *Tjensteväg*.

TJENSTVÄRJA, f. 1. Värja, som bäres i tjänsten.

TJENSTÅR, n. 3. 1) År af en persons tjänst (offentlig eller enskilt). — 2) Säges om det år, för hvilket enka eller barn efter afdnen prest äger att uppbära inkomsterna, oberoende af nådår.

TJOCK, a. 2. 1) a) Angifver den tredje af en kropps dimensioner. *En två tum t. plank*. — *Motsatser*: Lång och Bred. — b) Säges äfven, för att bestämma trinda (cylindriska) kroppars genomskärning. *Ett två fot t-t träd*. — 2) (utan åtföljande bestämningsord) Uttrycker en, i jämförelse med andra kroppar, betydlig tjocklek. *T. plank*, *mur*. *T. bok*. *T-t träd*. *T-a ben*. *T. hals*. *T. öfver stussen*. *T. och fet*. *Stor t. karl*. *T. som en tunna*, mycket tjock. *I t-a muren*, på ett tjockt ställe af muren. — *Syn*. Vid. Fyllig, Bukig, Diger. — *Motsatser*: Smal, Tunn. — 3) (lägt) Hafvande. *Göra en slicka t.* — 4) Bred och fyllig. *T-a drag i målning*. — 5) Tät (i motsats till Gles, Tunn). *T-t hår*, gräs. *Såden står t.* *I t-a, t-aste skogen*. *T-a ögonbryn*. *T. dimma*. *T-t moln*. *T-t mörker*, djupt, starkt m.; (fig.) grof okunnighet. — 6) Ej flytande; grumlig, oklar. *T. konsistens*. *T. vätska*. *T-t bläck*. *T. olja*. *T. som ett mos*, som smör. *Koka t. som gröt*. *T. och seg*. *T. luft*, töcknig. — 7) *T. ton*, fyllig. *T. i halsen*, som har groföre mållöre än vanligt; hes. *Vara t. i munnen*, uttala orden mycket oredigt, liksom hade man gröt i munnen. — 8) (fig. fam.) Dum. — *Sa. T-bent*, *-bukig*, *-fotad*, *-grenig*,

-halsad, *-hårig*, *-lemmad*, *-läppig*, *-magad*, *-näsigt*, *-skaligt*, *-skinnad*, *-stammigt*.

TJOCKA, f. 1. (sjöt.) Mist eller dimma.

TJOCKBEN, n. 3. Se *Vad*, f.

TJOCKBENT, a. 1. Som har tjocka ben.

TJOCKFÄLLING, m. 2. Se *Id*, I.

TJOCKHET, f. 3. 1) Täthet (i motsats till Gleshet, Tunnet). *Sådens t. Lustens t.*, töcknighet. — 2) Tjock konsistens. *En vätskas t.*

TJOCKHUFVAD, a. 2. 1) Som har tjockt hufvud. — 2) (fig. fam.) Dum.

TJOCKHUFVUD, n. 4. (fig. fam.) Dumbufvud.

TJOCKLEK, m. 2. 1) a) En kropps dimension tvärs igenom, i motsats till bredd och längd. *En plankas t.* — b) En trind kropps diameter. *En påles t.* — 2) Betydlig tjocklek. *I anseende till trädets t.*, var det svårt att falla.

TJOCKNA, v. n. 1. Blifva tjock. *Det t-r*, himmelen öfverdrages med moln. — *Tjocknande*, n. 4.

TJOCKNÄBB, m. 2. Se *Stortrut*.

TJOCKT, adv. 1) Betecknar tjockleken af något. *Sockra en tum t.*, så att det blir en tum tjockt lager af socker. *T. klädd*, i tjocka kläder. — 2) Tät. *Så t. T. som mygg*. — 3) *Tala t.*, så att orden få ett visst tjockt ljud; äfv. (fig. fam.) tala dumt. *Han ljuger för t.*, för groft, skamlöst.

TJOCKÄNDA, f. pl. — *ändar*. Se *Storända*.

TJOG, tjå'g, n. 3. (af *Tjugu*) Ett antal af tjugu. *Två, tre t.* *Ett halft t.* *Ett t. halm*, tjugu halmkärvar.

TJOGTALS, tjå'gtåls, adv. Flera tjog hvarje gång; äfv. ett tjog i sender. Se äfv. *Hoptals*.

TJUDER, tjú'd'r, n. 3. Tåg, rep, hvarmed bestående kreatur fastbindas på ett ställe.

TJUDRA, v. a. 1. Binda med tjuder. *T. en häst*. *T. ostron*, *hummer*, släppa dem i afstängda rum på hafsbotten. — *Tjudring*, f. 2.

TJUF, c. 2. pl. *tjufvar*. (Uttalas i dagligt tal: *Tjyf*.) 1) En som stjal eller stulit. *Stor t.*, en som stulit mycket, är van att stjåla. *Liten t.*, en som stjal blott litet. *Tillhåll för t-var*. (Fam.) *Komma öfver en som t-ven om natten*, öfverraska en helt öföfväntadt. (Ordspr.) *Tillfället gör t-ven*, se *Tillfälle*. *De små t-varna hänger man, de stora låter man gå*, eller *De stora t-varne hänga de små*, de fattiga och ringa blifva nog straffade för sina brott, men de rika och mäktiga slippa ofta undan. — 2) *T. på ljus*, se *Ljustuf*. — 3) Se *Borrbill*.

TJUFAKTIG, a. 2. Fallen för att stjåla. — *Tjufaktighet*, f. 3. — *Tjufaktigt*, adv.

TJUFART, m. 3. (fam.) *Hafva t-en i sig*, vara tjufaktigt.

TJUFEBAND, n. 3. Band af tjufvar (se *Band*, 3, c.).

TJUFFOLK, n. sing. (fam.) Tjufaktiga menniskor.

TJUFGODS, n. sing. Stulet gods.

TJUFGÖMMA, f. 1. (fam.) Se *Tjufgömma*.

TJUFGÖMMARE, m. 3. — *ERSKA*, f. 1. En, som gömmer åt tjufvar.

TJUFGÖMME, n. 4. Ställe, der en tjuf gömmer, hvad han stulit.

TJUFHANDTVERK, n. 3. (fam.) Se *Tjufveri*.

TJUFHORA, f. 1. (lägt) 1) Tjufaktigt hora. — 2) Skällsord för liderliga qvinnor.

TJUFHÅL, n. 3. (fam.) Se *Tjufnäste*.